

Vnútorný monológ

Vašo Patejdl

Zas jeden deň mi zmiznul medzi prstami
Ako slnko cez polárny deň
Horúcim krupobitím sprchy spútaný
Darujem vode vône vymyslených žien

Taký býva pohľad v celom úhle pravdy
Na konci je iba malé x
Kvôli nemu chcu byť všeci mladí navždy
Nové hlásky pred ním vraj dopĺňajú víc

Možnože mám dosť čudnú krvnú skupinu
Raz sa na to spýtam rodičov
Som asi z tých, čo svojú hrdosť neminú
To by bol vnútorný monolog o ničom

Byť iný ako druhý, to chce asi každý z nás
A v tme sa dotknúť dúhy v sebe samom aspoň raz

Zas jeden deň mi zmiznul medzi prstami
Ako slnko cez polárny deň
Horúcim krupobitím sprchy spútaný
Darujem vode vône vymyslených žien

Ah ah ah ah ah ah

Byť iný ako druhý, to chce asi každý z nás
A v tme sa dotknúť dúhy v sebe samom aspoň raz
Vrátiť sa k starým cieľom bez hnevu a čiernych tmav
Byť pri tom, keď zo vrelo v mojom tele bez obav

Ah ah ah ah ah ah